

VILNIAUS MIESTO APYLINKĖS TEISMAS**NUTARTIS**

2026-03-17

Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėja Inga Štuopienė teismo posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo Aurimo Drižiaus (toliau – pareiškėjas) skundą dėl Generalinės prokuratūros Baudžiamojo persekiojimo departamento prokuroro Dariaus Čapliko 2026 m. vasario 20 d. nutarimo atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą baudžiamojoje byloje Nr. M-2-01-00012-26.

Teisėja, susipažinusi su per Integruotą baudžiamojo proceso sistemą pateikta medžiaga ir išnagrinėjusi pareiškėjo skundą,

n u s t a t ė :

Pareiškėjas Aurimas Drižius kreipėsi į Generalinę prokuratūrą su 2025 m. gruodžio 2 ir 5 d. skundais (reg. Nr. AP-32336, AP-32347 ir AP-32855) prašydamas pradėti ikiteisminius tyrimus baudžiamąsias bylas nagrinėjusių teisėjų: A. Pažarsko, R. Petkuvienės, N. Švedienės, T. Žukauskienės, V. Zeliankos, D. Pranaitytės - Zaleckienės, L. Gurevičienės, V. Pakalnytės - Tamošiūnaitės, D. Vaidachavičienės, M. Striauko, A. Cinino, G. Dzedulionio bei prokurorų: D. Kisinienės, M. Jovaišos palaikiusių valstybinių kaltinimą šiose baudžiamosiose bylose ar nagrinėjusių pareiškėjo skundus dėl piktnaudžiavimo, tarnybos neatlikimo, dokumentų klastojimo, atžvilgiu.

Lietuvos Respublikos generalinės prokurorės N. Grunskienės pavaduotojas G. Ivanauskas 2026 m. sausio 5 d. raštu Nr. 17.2.-9 - Nr. 4 pareiškėjui atsakė, kad jo skundai yra nenagrinėtini kaip ir ankstesni analogiški prašymai ar skundai dėl tų pačių klausimų, į kuriuos prokuratūra pateikė atsakymus, paaiškinant, jog kartotiniai pareiškėjo prašymai ar skundai dėl tų pačių klausimų bei skundai dėl informacinio - aiškinamojo pobūdžio atsakymų, taip pat bus paliekami nenagrinėti.

Aurimas Drižius pateikė skundą Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėjui, prašydamas panaikinti Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro pavaduotojo G. Ivanausko 2026 m. sausio 5 d. raštą Nr. 17.2.-9-Nr. 4

Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėja L. Tarčevskaja 2026 m. sausio 8 d. nutartimi pareiškėjo skundą dėl Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro pavaduotojo G. Ivanausko 2026 m. sausio 5 d. rašto Nr. 17.2.-9-Nr. 4 panaikinimo, paliko nenagrinėtu.

Vilniaus apygardos teismo 2026 m. vasario 9 d. nutartimi buvo panaikinta Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėjos L. Tarčevskajos 2026 m. sausio 8 d. nutartis ir dėl skundo priimtas naujas sprendimas - pareiškėjo 2025 gruodžio 2 d. ir 2025 m. gruodžio 5 d. prašymai dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo perduoti nagrinėti Lietuvos Respublikos prokuratūrai Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau - BPK) nustatyta tvarka.

Generalinės prokuratūros baudžiamojo persekiojimo departamento prokuroras Darius Čaplikas išnagrinėjo pareiškėjo 2025-12-02 ir 2025-12-05 skundus (reg. Nr. AP-32336, AP-32347 ir AP-32855) ir 2026-02-20 nutarimu atsisakė pradėti ikiteisminį tyrimą BPK 3 straipsnio 1 dalies 1 punkto pagrindu pagal BK 24 straipsnį, 228 straipsnio 1 dalį, 229 straipsnį, 300 straipsnio 3 dalį ir 235 straipsnio 1 dalį, kadangi nepadaryta veikos, turinčios nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo požymių.

2026-02-22 pareiškėjas Aurimas Drižius nesutikdamas su prokuroro Dariaus Čapliko 2026-02-20 nutarimu pateikė skundą, kuriuo prašė:

1) panaikinti prokuroro nutarimą atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą ir pareigoti prokuratūrą atlikti savarankišką pareiškime nurodytų aplinkybių vertinimą.

2) Įvertinti, ar sprendimas atitinka BPK 168 straipsnio reikalavimus dėl motyvavimo ir duomenų patikrinimo.

3) Išreikalauti iš VRM visą mano minėta ministerijos sekretoriaus Liaudansko turimą informaciją apie Sadecko ir jo firmos "Ekskomisarų biuras" vaidmenį "Mažeikių naftos" privatizavime.

4) nuo šio klausimo sprendimo nušalinti visą Vilniaus miesto apylinkės teismą, nes jis 15 kartų išgalvotais ir melagingais motyvais atsisakė panaikinti cenzūrą, ir visi teisėjai daugiau ar mažiau yra įvykę suklautoję nutartis šioje byloje.

Pareiškėjas skunde nurodė, jog prokuroro nutarimą atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą dėl galimų nusikalstamų veikų, susijusių su baudžiamąja byla Nr. 1-257-648/2010 prašo panaikinti kaip nepagrįstą bei priimtą pažeidžiant BPK 168 straipsnį ir nešališkumo principą.

Toliau pareiškėjas skunde dėsto jam žinomas faktines aplinkybes, susijusias su baudžiamąja byla. Nurodo, jog byloje Nr. 1-257-648/2010 (teisėjas M.Pažarkis) jis buvo nuteistas pagal BK 245 str. už tai, kad nevykdė 2009-04-10 Vilniaus 1 apylinkės teismo sprendimo, kuriuo jam buvo uždrausta publikuoti straipsnius, siejančius A. Sadecką su AB „Mažeikių nafta“, jos privatizavimu ir G. Kiesaus nužudymu. Valstybinį kaltinimą palaikė prokuroras M. Normantas.

Vilniaus miesto 2-os apylinkės teismo baudžiamojoje byloje Nr. 1-693-503/2011 ir vėliau apeliacine tvarka nagrinėtoje Vilniaus apygardos teisme byloje (Nr. 1A-312-495/2012) pareiškėjas buvo nuteistas pagal BK 245 straipsnį. Bylą apeliacine tvarka nagrinėjo teisėjų kolegija susidedant iš teisėjų: D. Pranytės - Zalieckienės, L. Gurevičienės ir V. Pakalnytės - Tamošiūnaitės.

Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjas M. Striaukas pripažino pareiškėją kaltu baudžiamojoje byloje už tai, kad jis vykdė žurnalistinę veiklą ir publikavo straipsnius apie A. Sadecką ir AB "Mažeikių nafta". Bylą apeliacine tvarka, nagrinėjo Vilniaus apygardos teismo teisėjai A. Cininas V. Pakalnytė - Tamošiūnaitė ir G. Dzedulionis (baudžiamoji byla Nr. 1A-815-497/2014).

Teisėjai Pažarskis, D. Pranytė - Zalieckienė, L. Gurevičienė ir V. Pakalnytė - Tamošiūnaitė, A. Cininas, V. Pakalnytė - Tamošiūnaitė ir G. Dzedulionis tiesiogiai taikė cenzūrą, kurią imperatyviai draudžia LR Konstitucijos 44 str. ir Visuomenės informavimo įstatymo 10 str. Pareiškėjas teigia, kad Konstitucinis Teismas yra išaiškinęs, kas yra cenzūra: „Cenzūra – tai spaudos, kino filmų, radijo ir televizijos laidų, teatro spektaklių ir kitų viešų renginių turinio kontrolė, kad nebūtų platinamos tam tikros žinios ir idėjos. Demokratijos požiūriu svarbu, kad viešoji nuomonė formuotųsi laisvai. Tai pirmiausia reiškia, kad masinės informacijos priemonės steigimas, jos veiklos galimybė neturi priklausyti nuo būsimų publikacijų ar laidų turinio.”. Be to, Visuomenės informavimo įstatymo 10 straipsnis „Draudimas taikyti neteisėtus informacijos laisvės apribojimus” sako: „Viešosios informacijos cenzūra Lietuvos Respublikoje draudžiama. Draudžiami bet kokie veiksmai, kuriais siekiama kontroliuoti visuomenės informavimo priemonėse skelbiamos informacijos turinį iki šios informacijos paskelbimo, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus.”. Toliau pareiškėjas skunde rašo, jog įstatymas nedraudžia žiniasklaidai atlikti žurnalistinių tyrimų apie itin neskaidrų valstybės įmonės "Mažeikių naftą" privatizavimą ir tiesioginį A.Sadecko ir jo firmos "Ekskomisarų biuras" vaidmenį šiame privatizavime. Faktą, kad A.Sadeckas ir jo firma susijusi su minėtu privatizavimu, dar 2004 m. viešai paskelbė VRM sekretorius J.Liaudanskas, viešai paskelbęs, kad : "...Liaudanskas buvo nubaustas už tai, kad kalbėdamas per televiziją leido suprasti manęs, kad saugos bendrovė "Ekskomisarų biuras", kurią įkūrė dabartinis Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininkas Alvydas Sadeckas, dalyvavo "Mažeikių naftos" privatizavime ir "uždirbo" iš JAV bendrovės "Williams International" atėjimo.
<https://www.delfi.lt/news/daily/lithuania/vrm-gali-atsisveikinti-su-jliaudansku-3887432>

Pareiškėjas teigia, kad savo pareiškingame prokuratūrai nurodė, jog šis draudimas turėjo išankstinės informacijos kontrolės požymių. Tokia kontrolė gali būti vertinama Konstitucijos 44 str. prasme kaip cenzūra. Baudžiamoji atsakomybė buvo taikyta neįvertinus šių konstitucinių aspektų. Galimas teisėjo piktnaudžiavimas sudaro pagrindą taikyti BPK 444 straipsnį. Prokuroras atsisakė pradėti ikiteisminį tyrimą motyvuodamas tuo, kad nėra įsiteisėjusio nuosprendžio dėl teisėjo nusikalstamos veikos. Pareiškėjas rašo, kad tai būtų laikoma cenzūra, turi būti nustatyta, kad: draudimas buvo išankstinis (ex ante), bendro pobūdžio, neterminuotas, apėmė ir būsimą teisingą informaciją, nebuvo individualiai vertinamas kiekvienas teiginys. Draudimas buvo suformuluotas taip : "uždrausti sieti A.Sadecką su AB "Mažeikių nafta" ir jos privatizavimu" ir galiojo visiems būsimiems tekstams – tai turi stiprių išankstinės kontrolės požymių. Teisėja Vigelienė nuosprendyje pripažino, kad pareiškėjo straipsnio teiginiai atitiko tikrovę, tačiau vis tiek buvo baudžiama, tai reiškia, kad bausmė taikyta ne už melą, o už nepaklusimą draudimui rašyti tiesą. Kitaip sakant, teismas uždraudė skelbti tiesą, ir tiesiogiai aptarnavo A.Sadecką. Pareiškėjas abejoja, ar pats draudimas buvo konstituciškai leistinas? Mano, jog jeigu šis klausimas nebuvo nagrinėtas – konstitucinė analizė liko neatlikta. Ir dėl to teigia, kad teismas taikė išankstinį publikavimo draudimą (cenzūrą) be konstitucinio proporcingumo vertinimo, o vėliau baudė už jo nevykdymą. Straipsnių rašyti šia tema draudimas buvo nuolatinis, neapibrėžtas, neterminuotas, apėmė ir teisingą informaciją, todėl akiųvaizdu, kad tai cenzūra.

Prokuroras D.Čaplikas nurodo, kad visos šios aplinkybės jau yra išnagrinėtos, ir 2024 m. spalio 29 d. Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėja atmetė pareiškėjo skundą dėl prokuroro M. Jovaišos 2024 m. rugsėjo 20 d. nutarimo atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą. 2024 m. lapkričio 21 d. pareiškėjo skundą galutine ir neskundžiama nutartimi atmetė Vilniaus apygardos teismas (teisėja Kazlauskienė).

Šioje nutartyje teisėja Kazlauskienė 2024 m. rugsėjo 10 d. dėl pareiškėjo skundo Nr. IBPS-V-2322403-24 (Medžiagos Nr. M-2-01-00026-24), nurodė, kad jo skunde nurodyti deklaratyvūs teiginiai, kurie nėra pagrįsti objektyviais duomenimis. Deklaratyviais teiginiais teisėja Kazlauskienė pavadino nuosprendį baudžiamojoje byloje Nr. 1A-815-497/2014, paskelbtą 2015 m. vasario 2 d. Mano, kad teisėja Kazlauskienė puikiai žino, kad teismo nuosprendis nėra "deklaratyvus teiginys", nes minėtas nuosprendis pareiškėjui sukėlė teisinius padarinius (buvo nuteistas, jam paskirta bausmė, kurią atliko, paskirta didelė piniginių bauda, dėl ko iš jo ir jo šeimos buvo atimtas turimas nekilnojamasis turtas, tai yra pareiškėjui realiai padaryta didžiulė žala, nes buvo nuteistas už visiškai teisėtą veiklą. Dėl to pareiškėjas teigia, kad minėtas apygardos teismo nuosprendis yra normatyvus (sukelia pasekmes), o ne deklaratyvus, todėl teisėja Kazlauskienė, pavadindama teismo nuosprendį "deklaratyviais teiginiais", suklautojo savo nutartį, o prokuroras Čaplikas pasirėmė teisėjos suklautoja nutartimi.

Nuosprendis – oficialus dokumentas, kurį surašo ir priima teismas kaip valstybės institucija. Įrašydama žinomai melagingus duomenis teismo nutartyje, teisėja Kazlauskienė jį suklautojo ir piktnaudžiavo, siekdama padėti išvengti atsakomybės savo kolegoms, minėtiems apygardos teismo teisėjams. Taip teisėja Kazlauskienė ne tik piktnaudžiavo, tačiau iškraipė teisingumą ir sukėlė neteisėtas pasekmes, nes minėti sunkūs nusikaltimai nebuvo atskleisti. Tokia teisėjos Kazlauskienės veikla atitinka ir kitus BK straipsnius - BK 229 str. – piktnaudžiavimas, BK 228 str. – tarnybos pareigų neatlikimas, BK 232 str. – neteisėtas teismo akto priėmimas

Pareiškėjas įsitikinęs, kad pagal BPK 168 straipsnį prokuroras, sprenddamas dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo, privalo: pats įvertinti, ar yra duomenų apie nusikalstamą veiką; motyvuotai nurodyti, kodėl tokių duomenų nėra; patikrinti pareiškėjo pateiktus faktinius argumentus. Prokuroro sprendimas negali būti grindžiamas vien ankstesnės teismo nutarties perėmimu, tačiau prokuroras nevertino, ar minėtoje nutartyje įrašyti žinomai melagingi duomenys - kad jam paskirta bausmė ir jos atlikimas tėra tik "deklaratyvūs duomenys".

Dėl atsisakymo panaikinti cenzūrą

Pareiškėjas skunde nurodo, jog nacionaliniai teismai net 15 (penkiolika) kartų atmetė jo prašymus panaikinti cenzūrą, ir kiekvieną kartą teismas į nutartis įrašydavo žinomai melagingus duomenis (dokumentų klastojimas), todėl mano, jog jokio teisingumo čia nėra, ir tai tiesiogiai žodžiu pareiškėjui išaiškino ir Vilniaus apygardos teismo teisėjas Dzedulionis, skaitydamas nuosprendį, ir žodžiu nurodydamas, kad pareiškėjas "turi nustoti kritikuoti teisėsaugą" ir tada jo situaciją pasikeis (yra garso įrašas). Pareiškėjas mano, jog tokie pasisakymai įrodo, kad teisėjai veikė organizuotoje grupėje.

Dėl teisėjų Pekuvienės, N.Švedienės, T.Žukauskienės, V.Zelankos, N.Vigelienės, prokuroro J.Lauciaus pareiškėjas nurodė, jog vadovaudamasis BPK 166 str., prašė įvertinti, ar Vilniaus apygardos teismo teisėjos Rūtos Petkuvienės, teisėjų Neringos Švedienės, Tatjanos Žukauskienės ir Vytauto Zelankos, Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjos Nidos Vigelienės bei Vilniaus apygardos prokuratūros vyr. prokuroro Justo Lauciaus veiksmuose nėra nusikalstamų veikų požymių pagal BK 300 str. (dokumento suklastojimas), BK 228 str. (piktnaudžiavimas), BK 229 str. (tarnybos pareigų neatlikimas), BK 24 str. (bendrininkavimas – vertintina, ar galimas veiksmų suderinamumas).

Dėl teisėjos Petkuvienės pareiškėjas teigia, kad Civilinėje byloje Nr. 2-117-734-2009 teisėja R. Petkuvienė nurodė, kad: „...aplinkybė dėl cenzūros buvo analizuota Vilniaus apygardos teismo 2013-11-22 nutartyje.“ Tačiau 2013-11-22 nutartyje nėra vartojama sąvoka „cenzūra“, niekur apie ją nėra net jokių užuominų, nėra Konstitucijos 44 straipsnio analizės, nėra išvadų dėl informacijos laisvės ribojimo pobūdžio, nėra informacijos laisvės vertinimo. Skundžiamame prokuroro nutarime ši faktinė kolizija: neanalizuota lingvistiškai, nepalyginti tekstai, nenustatyta, ar tokia analizė iš tiesų egzistavo. Vietoje to konstatuota, kad tai yra „nesutikimas su sprendimu“. Tačiau klausimas nėra dėl sprendimo teisėtumo. Klausimas yra dėl faktinio teiginio atitikties tikrovei. Jeigu dokumente konstatuojamas neegzistuojantis faktas, tai sudaro BK 300 objektyvius požymius. Prokuratūra šios aplinkybės netyrė.

Be to, Konstitucinio Teismo doktrina, kuria buvo grindžiamas prašymas atnaujinti procesą, buvo suformuota vėliau. Todėl kyla pagrįsta abejonė, ar nutartyje buvo konstatuota faktiškai neegzistuojanti aplinkybė. Pareiškėjas prašė įvertinti, ar šis teiginys galėjo būti įrašytas nepatikrinus faktinių duomenų, ir ar tai neturi BK 300 ar BK 229 požymių.

Mano, kad netinkamai aiškinamas teisėjų nepriklausomumas. Nutarime teigiama, kad teisėjų procesinė veikla negali būti persekiojimo objektu, tačiau teisėjo nepriklausomumas reiškia nepriklausomumą priimant sprendimus, bet ne imunitetą nuo atsakomybės už galimą dokumentų klastojimą.

Dėl teisėjų Švedienės, Žukauskienės ir Zelankos pareiškėjas nurodė, jog 2013-11-22 nutartyje konstatuota, kad informacija apie A. Sadecką buvo pripažinta neatitinkančia tikrovės „kitų teismų sprendimais“. Tačiau nėra žinomas nė vienas įsiteisėjęs sprendimas, kuriame būtų nustatyta, kad informacija apie A. Sadecko ryšius su AB „Mažeikių nafta“ neatitinka tikrovės. Priešingai – VTEK deklaracijose pats A. Sadeckas yra nurodęs buvimą šios bendrovės akcininku. Pareiškėjas prašo įvertinti, ar nutartyje pateikta faktinė prielaida buvo pagrįsta objektyviais duomenimis, ar galimai neatitiko bylos medžiagos.

Dėl teisėjos Nidos Vigelienės pareiškėjas nurodo, jog baudžiamojoje byloje Nr. 1-1034-576/2013, taikant BK 245 str., buvo konstatuota, kad publikavimo draudimo nevykdymas sudaro nusikaltimo sudėtį. Negana to, teisėja Nida Vigelienė nuteisė Aurimą Drižių, net savo nuosprendyje baudžiamojoje byloje Nr. 1-1034-576/2013 pripažinusi, kad jis rašė tiesą, tačiau tai „nėra teisiškai reikšminga“. Tačiau šiuo atveju svarbu yra kas kita – teismas A.Drižiui ir „Laisvam laikraščiui“ buvo įvedęs cenzūrą, nes neva jo rašiniai šmeižia, neatitinka tikrovės ir žemina Alvydą Sadecką. Šiuo atveju pati teisėja pripažįsta, kad A.Drižius parašė tiesą, tačiau tai „nėra teisiškai

reikšminga“. N. Vigelienė savo nuosprendyje rašė: „Atkreiptinas dėmesys, kad nagrinėjimo teisme ribas nustato kaltinamasis aktas. Šiuo atveju A.Drižius kaltinamas nevykdęs teismo sprendimo, nesusijusio su bausme, pagal LR BK 245 str., todėl kaltinamojo A.Drižiaus pozicija, kad jis kaltinime nurodytu teiginiu išsakė tiesą, esant įsiteisėjusiam ir nepanaikintam 2009-04-10 teismo sprendimui, nėra teisiškai reikšminga“. Savo nuosprendyje teisėja N. Vigelienė nurodė, kad neturi pagrindo netikėti specialisto parodymais, tačiau kažkodėl nieko nepasisakė apie tai, kad ta pati specialistė Laima Kalėdienė, Lietuvių kalbos instituto vyriausioji mokslo darbuotoja, habilituota daktarė, profesorė, atsakė, ką reiškia terminas „dalyvauti privatizavime“ – t.y. „atlikti veiksmus, kai buvo vykdomas privatizavimas“. Tačiau teismo sprendime nebuvo vertinta: ar publikavimo draudimas neprieštaravo Konstitucijos 44 str., ar tai neturėjo išankstinės informacijos kontrolės požymių, ar egzistavo proporcingumo vertinimas. Pareiškėjas prašo įvertinti, ar konstitucinės normos neįvertinimas galėjo sudaryti tarnybos pareigų neatlikimo požymių.

Dėl prokuroro Justo Laučiaus pareiškėjas nurodė, jog prokuroras J. Laucius atsisakė pradėti ikiteisminį tyrimą, remdamasis teisėjų nepriklausomumo principu ir nurodydamas, kad tai yra nesutikimas su sprendimu. Tačiau atsisakyme nebuvo atlikta dokumentų turinio lyginamoji analizė, nebuvo patikrintas faktinis teiginių atitikimas bylos medžiagai, nevertinta konstitucinio klausimo esmė. Prokuroras Čaplikas nurodo, kad neva visos šios aplinkybės jau ištirtos, tačiau nė vienoje nutartyje šios aplinkybės nebuvo ištirtos arba paneigtos, vietoj to remiamasi "teismo nepriklausomumu". Pareiškėjas prašė įvertinti, ar toks prokuroro formalus atsisakymas atitinka BPK 168 str. reikalavimus ir ar nėra BK 229 požymių. Vadovaudamasis BPK 166 str., pareiškėjas prašė įvertinti ar nurodytuose veiksmuose nėra BK 300, 228, 229 str. požymių. Esant pagrindui – pradėti ikiteisminį tyrimą. Paimti ir ištirti atitinkamų bylų medžiagą bei nutartis. Apklausti susijusius asmenis. Apie priimtą sprendimą informuoti raštu.

Pareiškėjas teigia, kad nebuvo vertinta tyčios forma, BK 300 reikalauja tiesioginės tyčios, tačiau nutarime neanalizuota, ar galėjo būti suvokimas, nevertintos aplinkybės, neįvertinta, ar teiginys apie 2013-11-22 nutartį buvo patikrintas prieš įrašant jį į naują nutartį. Be tokios analizės negalima konstatuoti, kad nėra nusikalstamos veikos požymių.

Pagal BPK 168 str. atsisakyti pradėti tyrimą galima tik tada, kai duomenys akivaizdžiai neteisingi, arba aiškiai nėra nusikalstamos veikos požymių. Pareiškėjas mano, kad šiuo atveju egzistuoja konkretus faktinis prieštaravimas tarp dviejų dokumentų, jis objektyviai patikrinamas, jis nebuvo ištirtas. Todėl išvada, kad „akivaizdžiai nėra požymių“, yra nepagrįsta.

Mano, jog buvo padaryti procesiniai pažeidimai. Pagal BPK 168 str. atsisakyti pradėti tyrimą galima tik tada, kai: duomenys apie nusikalstamą veiką akivaizdžiai neteisingi, arba aiškiai egzistuoja BPK 3 str. 1 d. nurodytos aplinkybės. Teigia, kad pareiškėjo pareiškime buvo nurodyti konkretūs faktiniai ir teisiniai argumentai: galimas Konstitucijos 44 str. pažeidimas, galimas BK 228 ir 229 požymių buvimas, BPK 444 taikymo galimybė. Nutarime šie argumentai nebuvo iš esmės įvertinti ir nepaneigti. Buvo sudarytas uždaras procesinis ratas. Prokuroras nurodė, kad proceso atnaujinimui būtinas įsiteisėjęs nuosprendis dėl teisėjo nusikalstamos veikos, tačiau toks nuosprendis negali atsirasti be ikiteisminio tyrimo, atsisakymas pradėti tyrimą eliminuoja galimybę nustatyti aplinkybes, kurios būtinos BPK 444 taikymui. Taip sukuriamas procesinis uždaras ratas, ribojantis teisę į efektyvią gynybą.

Pareiškėjas teigia, kad buvo pažeistas nešališkumo principas. Prokuroras D. Čaplikas palaikė kaltinimą byloje Nr. 1-257-648/2010, vėliau nagrinėjo pareiškimus dėl galimų pažeidimų šioje byloje, pats priėmė sprendimą, kad nusikalstamų veikų nėra. Iš esmės prokuroras Čaplikas ištyrė savo galimą nusikalstamą veiklą ir jo nenustatė. Tokios aplinkybės objektyviai kelia abejonių dėl nešališkumo. Pagal BPK nuostatas ir EŽTT praktiką pakanka objektyvios šališkumo regimybės, kad sprendimas būtų laikomas procesiškai ydingu.

Pareiškėjas teigia, kad nebuvo ištirtas konstitucingumo klausimas. Byloje Nr. 1-257-648/2010 nebuvo įvertinta, ar publikavimo draudimas neprieštarauja Konstitucijos 44 str. (cenzūros draudimui), Konstitucijos 25 str. (informacijos laisvei). Šis klausimas nebuvo nagrinėtas ir atsisakymo nutarime.

Pagal BPK 168 straipsnį prokuroras, sprendamas dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo, privalo: pats įvertinti, ar yra duomenų apie nusikalstamą veiką; motyvuotai nurodyti, kodėl tokių duomenų nėra; patikrinti pareiškėjo pateiktus faktinius argumentus. Atsisakymo nutarime konstatuojama, kad pareiškėjas nepateikė jokių objektyvių duomenų ir kad jo teiginiai yra deklaratyvaus pobūdžio. Mano, kad toks prokuroro vertinimas negali būti grindžiamas vien ankstesnių teismo nutarčių perėmimu ar bendro pobūdžio išvada apie „deklaratyvumą“, tuo labiau, kad minėtos teismų nutartys yra suklustotos, į jas įrašant žinomai melagingus duomenis, ir prokurorui atsisakius jas vertinti. Nutarime nurodoma, kad pareiškėjo argumentai yra deklaratyvūs, nepateikta konkrečių duomenų, ankstesnėse instancijose jau buvo konstatuota, kad nusikalstamos veikos požymių nėra. Tačiau teismo nutartyje pavartota sąvoka „deklaratyvūs teiginiai“ yra vertinamojo pobūdžio kvalifikacija. Ji nepanaikina prokuroro pareigos savarankiškai įvertinti dokumentų turinį. Prokuroras negali atsisakyti pradėti tyrimą vien todėl, kad teismas anksčiau pateikė neigiamą vertinimą. Pagal BPK 168 str. turi būti įvertinta, ar pareiškėjo pateikti dokumentai ir konkretūs teiginiai sudaro bent minimalų objektyvių nusikalstamos veikos požymių pagrindą.

Pareiškėjas mano, kad prokuroro nutarimas nepakankamai motyvuotas. Nutarime teigiama, kad „pareiškėjo argumentai vertintini kaip akivaizdžiai neteisingi“, tačiau nėra nurodyta: kurie konkretūs faktai laikomi neteisingais; kokie duomenys paneigia pareiškėjo nurodytas aplinkybes; kodėl pateikti dokumentai neatitinka minimalių BK 228, 229 ar 300 požymių. Tokiu būdu sprendimas grindžiamas bendro pobūdžio išvada, be individualios pateiktų duomenų analizės. Atsisakyti pradėti tyrimą galima tik tada, kai: akivaizdžiai nėra nusikalstamos veikos požymių; arba pateikti duomenys objektyviai nepagrįsti. Jeigu pareiškėjas remiasi konkrečiomis nutarčių formuluotėmis, konkrečiais dokumentų turinio neatitikimais, konkrečiais galimo piktnaudžiavimo argumentais, tokie duomenys negali būti laikomi „deklaratyviais“ be jų faktinio patikrinimo.

Jeigu prokuroras perima ankstesnę teismo išvadą, neatlieka savarankiško dokumentų turinio vertinimo, nepateikia konkretaus paneigimo, kyla pagrįsta abejonė, ar buvo įvykdyta BPK 168 straipsnio pareiga objektyviai įvertinti duomenis.

Pareiškėjo skundas netenkinamas.

Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 2 straipsnyje yra įtvirtinta, kad prokuroras kiekvienu atveju, kai paaiškėja nusikalstamos veikos požymių, privalo imtis visų įstatymų numatytų priemonių, kad per trumpiausią laiką būtų atliktas tyrimas ir atskleista nusikalstama veika, o BPK 168 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad prokuroras ar ikiteisminio tyrimo pareigūnas, gavęs skundą, pareiškimą ar pranešimą, o reikiamais atvejais ir jų patikslinimą, atsisako pradėti ikiteisminį tyrimą tik tuo atveju, kai nurodyti duomenys apie nusikalstamą veiką yra akivaizdžiai neteisingi ar yra BPK 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės. Taigi, prieš pradedant ikiteisminį tyrimą, turi būti įsitikinama, kad nėra priežasčių, numatytų BPK 3 straipsnio 1 dalyje, dėl kurių baudžiamasis procesas negalimas. BPK 3 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatyta, jog baudžiamasis procesas negali būti pradėtas, jeigu nepadaryta veika, turinti nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo požymių. Tai reiškia, jog arba visai nebuvo įvykio apie kurį buvo pranešta kaip apie nusikalstamą veiką arba, įvykis pasireiškęs priešingu teisei elgesiu, yra buvęs, bet to įvykio negalima laikyti nusikalstama veika.

Dėl pareiškėjo prašymo nušalinti visą Vilniaus miesto apylinkės teismą jo pareiškėjo skundo nagrinėjimo

Pareiškėjas skunde formuluoja prašymą nuo jo skundo nagrinėjimo nušalinti visą Vilniaus miesto apylinkės teismą, nes jis 15 kartų išgalvotais ir melagingais motyvais atsisakė panaikinti cenzūrą, ir visi teisėjai daugiau ar mažiau yra suklastoję nutartis šioje byloje.

Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – ir BPK) 60 straipsnis, reglamentuojantis nušalinimą ikiteisminio tyrimo metu, įpareigoja teismą nutartimi išspręsti pareikšto nušalinimo klausimą tik tais atvejais, kai nušalinimas pareiškiamas konkrečiam teisėjui, nagrinėjančiam atitinkamą klausimą ikiteisminio tyrimo metu (prašymą, skundą ir kt.). BPK normos, reglamentuojančios nušalinimo institutą, nenumato proceso dalyvių teisės pareikšti nušalinimą visam teismui ar visiems teismo teisėjams, todėl pareiškėjo Aurimo Drižiaus parašymas nušalinti visus Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjus nuo jo pareikšto skundo nagrinėjimo negali būti nagrinėjamas BPK 60 straipsnio nustatyta tvarka, nes to nušalinimo nenumato baudžiamojo proceso įstatymas.

Dėl prokuroro šališkumo

Pareiškėjas taip pat skunde nurodė, jog buvo pažeistas nešališkumo principas, nes prokuroras D. Čaplikas palaikė kaltinimą byloje Nr. 1-257-648/2010, vėliau nagrinėjo pareiškimus dėl galimų pažeidimų šioje byloje, pats priėmė sprendimą, kad nusikalstamų veikų nėra. Iš esmės prokuroras Čaplikas ištyrė savo galimą nusikalstamą veiklą ir jo nenustatė. Tokios aplinkybės objektyviai kelia abejonių dėl nešališkumo. Pagal BPK nuostatas ir EŽTT praktiką pakanka objektyvios šališkumo regimybės, kad sprendimas būtų laikomas procesiškai ydingu.

Pareiškėjas nenurodė, kokius konkrečiai veiksmus atliko prokuroras Darius Čaplikas palaikydamas kaltinimą baudžiamojoje byloje Nr. 1-257-648/2010, taip pat kokius konkrečiai skundus susijusius su šia byla ir kokioje konkrečiai stadijoje nagrinėjo prokuroras Darius Čaplikas. Patikrinus LITEKO esančius baudžiamosios bylos Nr. 1-257-648/2010 duomenis nenustatyta, kad prokuroras D. Čaplikas būtų kaip nors dalyvavęs nagrinėjant pareiškėjo nurodytą bylą, nes bylos nagrinėjimo pirmojoje, apeliacinėje instancijoje metu, taip pat vėliau sprendžiant klausimus dėl proceso atnaujinimo dalyvavo kiti prokurorai.

Be to, BPK 58 straipsnis teigia, kad prokuroras negali dalyvauti procese jeigu: 1) jis toje byloje yra nukentėjusysis, privatus kaltintojas, civilinis ieškovas, civilinis atsakovas, bet kurio iš šių asmenų šeimos narys ar giminaitis, įtariamojo, kaltinamojo bei nuteistojo ar atstovo pagal įstatymą, teisėjo, ikiteisminio tyrimo teisėjo, prokuroro, ikiteisminio tyrimo pareigūno ar gynėjo toje byloje šeimos narys ar giminaitis; 2) jis yra dalyvavęs toje byloje kaip liudytojas, įtariamojo, kaltinamojo ar nuteistojo atstovas pagal įstatymą, nukentėjusiojo, privataus kaltintojo, civilinio ieškovo ar civilinio atsakovo atstovas; 3) jis pats arba jo šeimos nariai ar giminaičiai yra suinteresuoti bylos baigtimi; 4) proceso dalyviai motyvuotai nurodo kitokias aplinkybes, keliančias pagrįstą abejonių BPK 57 straipsnio 2 dalyje nurodyto asmens nešališkumu. Taigi, pareiškėjo nurodyta aplinkybė, kad prokuroras baudžiamojoje byloje galimai palaikė kaltinimą arba nagrinėjo skundus dėl galimų pažeidimų šioje byloje, yra priėmęs kažkokius sprendimus, nesudaro pakankamo pagrindo vertinti, jog prokuroras Darius Čaplikas galėjo būti šališkas nagrinėdamas pareiškėjo skundus šioje medžiagoje. Juo labiau, kad pareiškėjas pats nenurodė, kokius konkrečiai sprendimus prokuroras jau yra priėmęs dėl jo nurodytos baudžiamosios bylos. Atsižvelgiant į tai, pareiškėjo skundo argumentai dėl prokuroro šališkumo atmestini kaip nepagrįsti.

Dėl nutarimo teisėtumo ir pagrįstumo

Kaip matyti iš skundo nagrinėjimo medžiagos pareiškėjas Generalinei prokuratūrai pateikė tris skundus: 2025-12-02 Nr. AP-32336 ir AP-32347, 2025-12-05 AP-32855. Skundais prašė pradėti

ikiteisminius tyrimus pagal BK 300 straipsnį (dokumento suklastojimas), 228 straipsnį (piktnaudžiavimas tarnyba), 229 straipsnį (tarnybos pareigų neatlikimas) ir BK 24 straipsnį (bendrininkavimas) teisėjų Rūtos Petkuvienės, N. Švedienės, T. Žukauskienės ir V. Zeliankos, teisėjos Nidos Vigelienės atžvilgiu, taip pat prokuroro Justo Lauciaus atžvilgiu (2025-12-02 Nr. **AP-32336** skundas), Taip pat prašė pradėti ikiteisminį tyrimą teisėjo A. Pažarskio, D. Pranytės-Zalieskienės, L. Gurevičienės, V. Pakalnytės – Tamošiūnaitės, D. Vadachavičienės, teisėjo M. Striauko, A. Cinino, G. Dzedulionio, prokurorų M. Normanto, D. Kisinienės, M. Jovaišos bei kitų jo skunduose minėtų pareigūnų ir buvusio seimo nario Alvydo Sadecko atžvilgiu pagal BK 228 straipsnį (piktnaudžiavimas), 229 straipsnį (tarnybos pareigų neatlikimas), 300 straipsnį (dokumento klastojimas) ir 235 straipsnį (melagingi parodymai) (2025-12-02 Nr. **AP-32347** skundas). Be to, 2025-12-05 skundu Nr. **AP-32855** pareiškėjas prašė pradėti ikiteisminį tyrimą teisėjos Nidos Vigelienės atžvilgiu pagal BK 228 straipsnį ir 229 straipsnį. Pažymėtina, kad pareiškėjo 2025-12-02 Nr. **AP-32336** skundo dalyje dėl teisėjos N. Vigelienės ir 2025-12-05 skunde Nr. **AP-32855 skundas** iš esmės yra aprašomos tos pačios situacijos, tik 2025-12-05 skundas yra šiek tiek praplėstas.

Generalinės prokuratūros Baudžiamojo persekiojimo departamento prokuroras Darius Čaplikas išnagrinėjo pareiškėjo pareiškimus dėl ikiteisminių tyrimų pradėjimo ir 2026-02-20 nutarimu atsisakė pradėti ikiteisminį tyrimą.

Prokuroras nagrinėdamas A. Drižiaus 2025-12-02 Nr. **AP-32336** skundą nustatė, jog dėl dalies išdėstytų prašymų jau yra priimti prokurorų sprendimai atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą, pareiškėjas skundė šiuos prokurorų nutarimus, jie yra įsiteisėję ir nepanaikinti. Tai reiškia, kad dalis pareiškėjo 2025-12-02 **AP-32336** skunde nurodytų aplinkybių yra tapatūs jau anksčiau išnagrinėtiems pareiškėjo skundams. Tai 2016-09-14 Generalinės prokuratūros prokuroro A. Stepučinsko nutarimas medžiagoje Nr. M-2-01-00117-16, kuriuo atsisakyta pradėti ikiteisminį tyrimą dėl nusikalstamų veikų, numatytų BK 25 straipsnio 3 ir 4 dalis ir 229 straipsnį, 235 straipsnio 1 dalį, 300 straipsnį, dėl pareiškėjo 2016 m. rugsėjo 7 d. pareiškimo dėl Vilniaus apygardos teismo teisėjos R. Petkuvienės į 2014 m. rugsėjo 9 d. teismo nutartį, įrašiusios melagingus duomenis, ir dėl Vilniaus apygardos teismo teisėjų kolegijos, susidedančios iš teisėjų N. Švedienės T. Žukauskienės ir V. Zeliankos, 2013 m. lapkričio 22 d. nutartimi atmetusių pareiškėjo skundą ir minėtą nutartį įrašiusių melagingus duomenis, bendrininkavimo padarant pareiškėjo nurodytas nusikalstamas veikas.

Taip pat Vilniaus apygardos prokuratūros skyriaus prokuroro Romualdo Betingio 2020-07-13 nutarimas medžiagoje Nr. M-2-02-00768-20 atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą pagal BK 228 straipsnio 1 dalį, 229, straipsnį ir 300 straipsnio 1 dalį dėl teisėjos N. Vigelienės, nuteisiant pareiškėją baudžiamojoje byloje Nr. 1-1034-576/2013 (proceso Nr. 10-2-00466-2012), prokuroro M. Juknos, palaikiusio valstybinį kaltinimą šioje baudžiamojoje byloje ir Vilniaus apygardos teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus teisėjų kolegijos D. Pranaitytės - Zaleckienės, L. Gurevičienės, V. Pakalnytės - Tamošiūnaitės, atmetusių pareiškėjo apeliacinį skundą baudžiamojoje byloje Nr.1A312-495/2012, veiksmų.

Teisėja sutinka su skundžiamame prokuroro nutarime nurodytais vertinimais, kad pareiškėjo skundas šioje dalyje yra tapatus jau išnagrinėtiems skundams, todėl dar kartą negali būti nagrinėjamas. Prokuroras pagrįstai rėmėsi BPK 3 straipsnio 1 dalies 6 punkto nuostatomis, jog "Baudžiamasis procesas negali būti pradėdamas, o pradėtas turi būti nutrauktas asmeniui, kuriam įsiteisėjo teismo nuosprendis dėl to paties kaltinimo arba teismo nutartis ar prokuroro nutarimas nutraukti procesą tuo pačiu pagrindu". Remiantis šia BPK nuostata prokuroras pagrįstai vertino, jog tiek įsiteisėjęs prokuroro nutarimas nutraukti ikiteisminį tyrimą, tiek nepanaikintas prokuroro nutarimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą sukelia vienodas teises pasekmes: ikiteisminis tyrimas neatliekamas, nusikalstamos veikos požymiai ir nusikalstamos veikos padarymu įtariamai

asmenys nenustatinėjami, todėl nenustačius jokių naujų papildomų aplinkybių, negali būti svarstoma dėl tokio proceso pakartotinio pradėjimo.

Be to, prokuroras Darius Čaplikas 2026-02-20 nutarime atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą papildomai įvertino pareiškėjo skundų argumentus dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo teisėjų R. Petkuvienės, N. Švedienės, T. Žukauskienės, V. Zeliankos, N. Vigelienės ir prokuroro J. Lauciaus atžvilgiu galimai jiems padarius nusikalstamas veikas, numatytas BK 228, 229 ir 300 straipsniuose, veikiant bendrininkų grupe (BK 24 straipsnis). Prokuroras nenustatė teisėjų ir prokuroro veiksmuose jokių nusikalstamų veikų požymių, taip pat ir susitarimo tarp jų tyčia daryti nusikalstamas veikas.

Teisėja sutinka su prokuroro vertinimais, kad pareiškėjo skunduose nurodyti argumentai dėl to, jog išvardintų teisėjų ir prokuroro veiksmai, kuriais jie pareiškėjos įsitikinimu padarė skunde nurodomas nusikalstamas veikas, yra susiję su jų civilinių ir baudžiamųjų bylų nagrinėjimų, t. y. su jų kaip teisėjų procesine veikla, ir kaip prokuroro procesine veikla. Nurodytų pareigūnų priimti sprendimai yra įsiteisėję, todėl teisėti ir pagrįsti, todėl jų teisėtumas ir pagrįstumas negali būti ikiteisminio tyrimo dalyku. Pareiškėjas turėjo galimybę visus nurodytus teisėjų sprendimus skusti instancine tvarka ir ginčyti jų teisėtumą bei pagrįstumą. Kaip matyti iki skundo nagrinėjimo medžiagos, jis šia teise ir pasinaudojo. Nurodyti procesiniai sprendimai civilinėje byloje Nr. 2-117-734-2009, baudžiamojoje byloje 1-1034-576/2013, prokuroro J. Laučiaus 2019-09-30 nutarimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą medžiagoje Nr. M-2-02-00902-19 ir kt. sprendimai yra įsiteisėję. Pareiškėjo reikalavimas dar ir dar kartą vertinti įsiteisėjusius teismų sprendimus, taip pat prokurorų nutarimus, šių sprendimų pagrįstumą ar atskirų teiginių pagrįstumą yra ne kas kita, kaip siekis dar kartą bylinėtis procesuose, kuriuose jis jau yra išsibylinęs, ir kuriuose jau yra priimti bei įsiteisėję galutiniai sprendimai.

Dėl pareiškėjo skunduose nurodytų reikalavimų pradėti ikiteisminį tyrimą prokurorui Justui Laucui pareiškėjas nurodė, jog prokuroras atsisakė pradėti ikiteisminį tyrimą motyvuodamas teisėjo nepriklausomumu, tačiau nevertino įrodymų, nesutapatino teisėjos teiginių su tikru nutarčių turiniu, nepatikrino dokumentų, nesiėmė jokių veiksmų, t. y. formaliai imitavo kontrolės mechanizmą, sudarė sąlygas išvengti tyrimo, toleravo dokumentų klastojimą.

Prokuroras Darius Čaplikas skundžiamame nutarime išanalizavo prokuroro Justo Lauciaus 2019-09-30 nutarimą atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą, priimtą medžiagoje Nr. M-2-02-00902-19. Šis prokuroro J. Laučiaus nutarimas yra galutinis ir nepakeistas. Teisėja susipašinusi, tiek su pareiškėjo skundais, tiek su 2026-02-20 prokuroro D. Čapliko nutarimus, taip pat prokuroro J. Laučiaus 2019-09-30 nutarimu, sutinka su prokuroro vertinimais, jog pareiškėjo skundas šioje dalyje nėra pagrįstas. Prokuroras J. Laučius minėtame nutarime atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą išanalizavo Vilniaus apygardos teismo teisėjos R. Petkuvienės priimtą procesinį dokumentą - 2014 m. rugsėjo 9 d. nutartį, kuria, civilinėje byloje Nr. 2-117734/2009 Vilniaus miesto apylinkės teismo 2014 m. birželio 3 d. nutartis palikta nepakeista ir konstatavo, kad teismo nutartis yra įsiteisėjusi, galiojanti ir turi įstatymo galią. Taip pat prokuroras J. Laucius konstatavo, kad A. Drižius teisėjos R. Petkuvienės nusikalstama veika išimtinai laiko jos procesinę veiklą, susijusią su teisingumo vykdymu ir remiantis Lietuvos respublikos teisės aktų nuostatomis prokuroras neturi kompetencijos peržiūrėti teismų priimtų procesinių sprendimų. Teisėja sutinka su šiais prokuroro vertinimais. Pareiškėjo reikalavimas, kad prokuroras, sprenddamas dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo vertintų įrodymus, sutapatintų teisėjos teiginius su nutarčių turiniu, tikrintų dokumentus ir pan., yra ne kas kita, kaip reikalavimas dar kartą nagrinėti tas pačias aplinkybes, kurios jau buvo išnagrinėtos ir dėl jų priimti galutiniai ir įsiteisėję teismų sprendimai civilinio proceso tvarka. Tai nėra ikiteisminio tyrimo institucijų kompetencijos dalykas.

Ikiteisminio tyrimo teisėja sutinka su prokuroro D. Čapliko išvadomis ir vertinimais, jog pareiškėjas nurodė formalias aplinkybes dėl nusikalstamų veikų padarymo ir nesutikdamas su jo

netenkinančiu prokuroro J. Lauciaus priimtu nutarimu atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą, nepateikė bent minimalių duomenų, kurie patvirtintų ar kuriuos patikslinus būtų galima gauti duomenų apie prokuroro J. Lauciaus padarytas nusikalstamas veikas.

Kaip minėta 2025-12-05 skundas (Nr. AP-32855) iš esmės atitinka 2025-12-02 skundo (Nr. AP-32336) dalį, susijusią su reikalavimu pradėti ikiteisminį tyrimą teisėjos N. Vigelienės atžvilgiu, tik plačiau argumentuotas. Juo prašoma pradėti ikiteisminį tyrimą teisėjos N. Vigelienės atžvilgiu pagal BK 228 ir 229 straipsnius dėl to, kad ji baudžiamojoje byloje Nr. 1-1034-576/2013 priėmė apkaltinamąjį nuosprendį pareiškėjo atžvilgiu, kuriame įrašė frazę: „kaltinamojo A. Diržiaus pozicija, kad jis kaltinime nurodytu teiginiu išsakė tiesą, esant įsiteisėjusiam ir nepanaikintam sprendimui, nėra teisiškai reikšminga“. Kaip minėta, pareiškėjas dėl tos pačios teisėjos N. Vigelienės frazės nuosprendyje, priimtame byloje Nr. 1-1031-576/2013, dar 2020 m. liepos 2 d. skundu prašė pradėti ikiteisminį tyrimą pagal BK 228 ir 229 straipsnį. Prokuroras R. Betingis šį pareiškėjo skundą išnagrinėjo ir 2020-07-13 nutarimu atsisakė pradėti ikiteisminį tyrimą BPK 3 straipsnio 1 dalies 1 punkto pagrindu. Taigi teik 2025-12-05 skundas, tiek analogiška 2025-12-02 skundo dalis yra tapatūs prokuroro Betingio 2020-07-13 nutarimu išnagrinėtam skundui, todėl nesant jokių kitų naujų faktinių aplinkybių šis pareiškėjo skundas teisiškai apskritai negali būti nagrinėjamas, nes jis jau yra išnagrinėtas galiojančiu, nepanaikintu ir nepakeistu prokuroro R. Betingio 2020-07-13 nutarimu, priimtu medžiagoje M-2-02-00768-20.

2025-12-02 skundu Nr. AP-32347 pareiškėjas A. Drižius prašė pradėti ikiteisminį tyrimą pagal BK 228, 229, 300 ir 235 straipsniuose numatytų nusikalstamų veikų požymius Vilniaus miesto apylinkės teisėjams A. Pažarskiui, M. Striaukui, Vilniaus apygardos teismo teisėjams D. Pranytei - Zalieckienei, L. Gurevičienei, V. Pakalnytei - Tamošiūnaitei, A. Cininui, G. Dzedulioniui, Panevėžio apygardos teismo teisėjai D. Vaidachavičienei, prokurorams M. Normantui, D. Kisinienei, M. Jovaišai, taip pat ir kitiems jo skunduose minėtiems pareigūnams, ir buvusiam Seimo nariui Alvydui Sadeckui. Ikiteisminį tyrimą pavesti prokurorui, nesusijusiam su ankstesniais priimtais sprendimais, pripažinti pareiškėją nukentėjusiuoju.

Pareiškėjas nurodė, kad Vilniaus miesto 2-os apylinkės teismo teisėjas A. Pažarskis baudžiamojoje byloje Nr. 1-257-648/2010 pripažino jį kaltu pagal BK 245 straipsnį už tai, kad būdamas "laisvas laikraštis" redaktoriumi, publikavo straipsnius apie A. Sadecką ir AB "Mažeikių nafta", nepaisydamas civilinėje byloje įtvirtinto draudimo. Valstybinį kaltinimą palaikė prokuroras M. Normantas.

Vilniaus miesto 2-os apylinkės teismo baudžiamojoje byloje Nr. 1-693-503/2011 ir vėliau apeliacine tvarka nagrinėtoje Vilniaus apygardos teisme byloje (Nr. 1A-312-495/2012) pareiškėjas buvo nuteistas pagal BK 245 straipsnį. Bylą apeliacine tvarka nagrinėjo teisėjų kolegija susidedant iš teisėjų: D. Pranytės - Zalieckienės, L. Gurevičienės ir V. Pakalnytės Tamošiūnaitės.

Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjas M. Striaukas pripažino pareiškėją kaltu baudžiamojoje byloje už tai, kad jis vykdė žurnalistinę veiklą ir publikavo straipsnius apie A. Sadecką ir AB "Mažeikių nafta". Bylą apeliacine tvarka, nagrinėjo Vilniaus apygardos teismo teisėjai A. Cininas V. Pakalnytė - Tamošiūnaitė ir G. Dzedulionis (baudžiamoji byla Nr. 1A-815 497/2014).

Pareiškėjo vertinimu visose šiose bylose teismai taikė cenzūrą, nors Konstitucija draudžia cenzūrą. Visuomenės informavimo įstatymas draudžia bet kokius neteisėtus laisvės apribojimus, žurnalistinė veikla nėra nusikalstama. Dėl nuosprendžių šiose bylose pareiškėjas patyrė realią žalą - buvo ne kartą nuteistas, atliko laisvės apribojimo bausmės, žalos atlyginimui varžytinėse buvo parduotas jo šeimos nekilnojamas turtas. Buvęs Seimo narys A. Sadeckas teikdamas teismams ieškinius ir įrodymus, kuriais siekta uždrausti bet kokias publikacijas apie A. Sadecko ryšius su AB "Mažeikių nafta" ir jos privatizavimu galėjo teikti melagingą informaciją, kuri turi būti įvertinta pagal BK 235 straipsnį.

Pareiškėjas taip pat nurodė, kad 2020 m. kreipėsi į Lietuvos Respublikos generalinę prokuratūrą su pareiškimais dėl šių aplinkybių prašydamas pradėti ikiteisminius tyrimus dėl jo nurodytų teisėjų ir prokurorų veiksmų. 2020 m. spalio 9 d. Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo departamento vyriausiasis prokuroras M. Jovaiša (toliau - prokuroras M. Jovaiša) raštu Nr. 17.2.-3688, jo pareiškimą paliko nenagrinėtą, motyvuodamas, kad jis "abstraktus, nemotyvuotas, grindžiamas akivaizdžiai tikrovės neatitinkančiais faktais", todėl pažeidė BPK reikalavimus, dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo ar atsisakymo jį pradėti, priimti nutarimą ir tokiu būdu galimai suklautojo oficialų dokumentą ir, dengdamas kitų pareigūnų nusikalstamas veikas, galėjo piktnaudžiauti tarnybine padėtimi. Pareiškėjo nuomone priimti teismų sprendimai prieštarauja 8 Konstitucijai ir įstatymams, todėl teisėjų ir prokurorų veiksmai turi būti įvertinti ne tik procesine, bet ir baudžiamąją tvarka - pagal BK 228, 229, 300 straipsnius.

Prokuroras D. Čaplikas išnagrinėjęs pareiškėjo skunde nurodytas aplinkybes nustatė, jog aplinkybės dėl M. Striauko, A. Cinino, V. Pakalnytės – Tamošiūnaitės ir G. Dzedulionio, prokurorės D. Kisinienės, D. Vadachavičienės ne kartą buvo nagrinėtos prokuroro ir galutiniais, įsiteisėjusiais prokurorų nutarimais atsisakyta pradėti ikiteisminius tyrimus (prokuroro I. Imbraso 2020-05-25 nutarimas medžiagoje Nr. M-2-02-00587-20, 2020-08-27 prokurorės L. Milevičienės nutarimas medžiagoje Nr. M-2-01-00034-20, 2024-06-12 prokuroro R. Valentukevičiaus nutarimas medžiagoje M-2-01-00026-24, 2024-09-20 prokuroro M. Jovaišos nutarimas medžiagoje M-2-01-00045-24). Taigi, dėl dalies pareiškėjo 2025-12-02 skunde nurodytų aplinkybių jau yra priimti, įsiteisėję galutiniai sprendimai, taigi, šioje dalyje pareiškėjo skundas yra tapatus jau išnagrinėtiems skundams ir dėl to apskritai neturėtų būti nagrinėjamas.

Analogiškai yra tapatus ir pakartotinai negali būti nagrinėjamas ir pareiškėjo reikalavimas pradėti ikiteisminį tyrimą A. Sadecko atžvilgiu pagal BK 235 straipsnyje numatytos nusikalstamos veikos požymius. Šis klausimas jau yra išspręstas galiojančiais ir nepanaikintais prokurorų nutarimais (prokurorės D. Kisinienės 2013-05-29 nutarimas nutraukti ikiteisminį tyrimą Nr. 10-9-324-13 ir prokuroro J. Laučiaus 2019-09-30 nutarimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą medžiagoje Nr. M-2-02-00902-19).

Dėl reikalavimo pradėti ikiteisminį tyrimą teisėjams A. Pažarskiui, D. Pranytei – Zaleckienei, L. Gurevičienei, V. Pakalnytei – Tamošiūnaitei, D. Vadachavičienei, M. Striaukui, A. Cininui, G. Dzedulioniui, prokurorui N. Normantui ir D. Kisinienei, M. Jovaišui pagal BK 228 straipsnio 1 dalį, 229 straipsnį, 300 straipsnį ir 235 straipsnio 1 dalį, prokuroras nurodė, jog pareiškėjas nepateikė jokių objektyvių duomenų, kurie patvirtintų, kad minėti pareigūnai priimdami procesinius sprendimus padarė kokius nors veiksmus, kuriuose būtų nusikalstamos veikos požymių. Ikiteisminio tyrimo teisėja, susipažinusi su skundžiamu prokuroro D. Čapliko nutarimu, neturi pagrindo nesutikti su šiomis nutarimo išvadomis bei jų motyvavimu. Reikalavimus pradėti ikiteisminius tyrimus teisėjams ir prokurorams pareiškėjas grindžia deklaratyviais teiginiais ir subjektyviu savo įsitikinimu. Pritartina prokuroro vertinimams, jog tai, kad pareiškėjas buvo nuteistas konkrečioje baudžiamojoje byloje, taip pat tai, kad nebuvo tenkinti jo reikalavimai konkrečioje civilinėje byloje, savaime nesudaro pagrindo teigti, jog bylas nagrinėję teisėjai padarė korupcinio pobūdžio nusikalstamas veikas.

Teismas sutinka su prokuroro D. Čapliko išvadomis, jog pareiškėjo 2025 m. gruodžio 2 d. (reg. Nr. AP-32336), 2025 m. gruodžio 5 d. (reg. Nr. AP-32855), 2025 m. gruodžio 2 d. (reg. Nr. AP-32347) skunduose nėra nurodyta konkrečių faktų apie nusikalstamų veikų padarymą, o pareiškėjo argumentai yra akivaizdžiai neteisingi.

Pareiškėjas teigia, kad prokuroro nutarimas priimtas nesilaikant BPK 168 straipsnio reikalavimų, t. y. neatlikus jokių proceso veiksmų, reikalingų skundo aplinkybėms patikslinti. Pažymėtina, kad sprendžiant iš IBPS duomenų, prokuroras atliko tam tikrą skundo aplinkybių patikslinimą, t. y. jis surinko ir prie skundų nagrinėjimo medžiagos M-2-01-00012-26 pridėjo tuos

ankstesnius prokurorų sprendimus, kurie yra susiję pareiškėjo 2025-12-02 ir 2025-12-05 skunduose nurodytomis aplinkybėmis.

Be to, iš pareiškėjo skundų manieros matyti, jog pareiškėjui aišku, kad jis savo skundais vėl ir vėl kelia tuos pačius klausimus ir reikalauja prokuratūros ir teismų nagrinėti tas pačias aplinkybes, dėl kurių jau yra priimti ir įsiteisėję galutiniai sprendimai, kuriais jo analogiški skundai yra netenkinti. Tačiau pareiškėjas deklaratyviai teismų ir prokurorų sprendimus, kuriais yra atmetami jo skundai, vadina formaliais atsakymais, neatitinkančiais įstatymo reikalavimų, teisėjų ir prokurorų veiksmus priimant šiuos sprendimus, deklaratyviai įvardija klastotėmis ir piktnaudžiavimu tarnyba, tarnybos pareigų neatlikimu, bei reikalauja vertinti, ar savo ruožtu šių pareigūnų veiksmuose, priimant jam nepalankius sprendimus, nėra BK 300, 228, 229 straipsniuose numatytų nusikalstamų veikų požymių. Pavyzdžiui, 2025-02-22 Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėjui pateiktame skunde pareiškėjas dėl 2024 m. lapkričio 21 d. teisėjos D. Kazlauskienės nutarties, kuri yra galutinė ir neskundžiama, ir kuria atmestas pareiškėjos skundas dėl 2024-10-29 Vilniaus miesto apylinkės teismo nutarties, nurodo, kad dokumentas yra suklasztotas o teisėjos veiksmuose yra piktnaudžiavimo tarnyba, nurodo, jog teisėjos veiksmai atitinka BK 229, 228 ir 232 straipsnyje numatytas nusikaltimų sudėtis. Analogiškai pareiškėjas pasisako ir dėl Dariaus Čapliko 2026-02-20 nutarimo motyvų, jog pareiškėjo skunduose nurodytos aplinkybės jau yra ištirtos anksčiau priimtais prokurorų ir teismų sprendimais, ir jo skundai yra kartotiniai, teigdamas, kad prokuroro atsakymas yra formalus ir prašo vertinti, kad ar toks prokuroro D. Čapliko atsakymas atitinka BPK 168 str. reikalavimus ir ar nėra BK 229 požymių, bei vadovaudamasis BPK 166 str., prašo įvertinti, ar nurodytuose prokuroro D. Čapliko veiksmuose nėra BK 300, 228, 229 str. požymių, o esant pagrindui – pradėti ikiteisminį tyrimą, paimiti ir ištirti atitinkamų bylų medžiagą bei nutartis, apklausti susijusius asmenis, apie priimtą sprendimą informuoti jį raštu.

Tokiu būdu pareiškėjas sukuria uždarą skundų teikimo ciklą - atmetus jo pareiškimus, naujais pareiškimais nepagrįstai kvestionuojami sprendimus priėmusių pareigūnų veiksmai, juos kaltinant nusikalstamomis veikomis, nors tam nepateikiama jokių objektyvių duomenų. Taip pareiškėjas Aurimas Drižius tampa ne šiaip serijiniu pareiškėju („vexatious litigant“), kuris teikia tapačius skundus. Jo skundai nėra paprasti pakartotiniai skundai, tai savireprodukuojantis skundų ciklas, kai atmetus pareiškėjo skundą, kaltinami sprendimą priėmę pareigūnai ir dėl jų vėl teikiamas naujas pareiškimas ir procesas kartojasi, nors šiame skundų rate neatsiranda jokių naujų faktinių aplinkybių. Atsižvelgiant į tai, yra pagrindo vertinti, kad pareiškėjo veiksmuose yra ne šiaip piktnaudžiavimo procesine teise, tai aukštesnio lygio piktnaudžiavimas, kai institucijos jau yra persekiojamos skundais.

Teisėje galioja bendrasis teisinis principas, kuris teigia, jog asmens piktnaudžiaujančio teise teisė nėra ginama. Baudžiamajame procese su išlyga, tačiau vis tiek šis principas galioja, yra ir turi būti taikomas. Pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodeksą asmuo turi teisę kreiptis su pranešimu, pareiškimu ar skundu dėl nusikalstamos veikos padarymo ir ikiteisminio tyrimo institucijos privalo į tokį kreipimąsi reaguoti, tačiau jeigu skunduose nurodomos aplinkybės jau yra ne kartą įvertintos ankstesniuose skundų ir pareiškimų nagrinėjimo procesuose, dėl šių aplinkybių yra įsiteisėję galutiniai sprendimai, naujuose skunduose nėra pateikiama jokių naujų faktinių duomenų, todėl konstatavus tai, kad nauji skundai ir pareiškimai yra kartotiniai, tapatūs jau išnagrinėtiems skundams, nenagrinėjami iš esminės ir dėl jų atsisakoma pradėti ikiteisminį tyrimą. Kaip matyti iš skundžiamo prokuroro D. Čapliko 2026-02-20 nutarimo, būtent tai prokuroras motyvuotai konstatavo ir pareiškėjo 2025-12-02 bei 2025-12-05 skundų atveju, todėl toks prokuroro nutarimas visiškai atitinka tiek bendruosius teisės principus, tiek BKP įtvirtintus baudžiamojo proceso principus, tiek konkrečiai BPK 168 straipsnio nuostatas.

Įvertinus visa tai teisėja konstatuoja, kad pareiškėjo skundas dėl prokuroro D. Čapliko 2026-02-20 nutarimo atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą yra nepagrįstas, jo tenkinti nėra nei faktinio, nei teisinio pagrindo. Prokuroro nutarimas atitinka tiek BPK nustatytus reikalavimus, tiek faktinį pagrįstumą, todėl negali naikinamas ar pakeistas, o pareiškėjos skundas turi būti atmestas.

Teisėja, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 168 straipsniu, 60 ir 439 straipsniais,

n u t a r ė :

Aurimo Drižiaus 2026-02-23 Vilniaus miesto apylinkės teisme registruoto skundo dėl Generalinės prokuratūros Baudžiamojo persekiojimo departamento prokuroro Dariaus Čapliko 2026-02-20 nutarimo atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą netenkinti.

Nutartis gali būti skundžiama per 7 dienas nuo jos gavimo dienos Vilniaus apygardos teismui per Vilniaus miesto apylinkės teismą.

Teisėja

Inga Štuopienė

DETALŪS METADUOMENYS

Dokumento sudarytojas (-ai)	Vilniaus miesto apylinkės teismas 302942160, Laisvės pr. 79A, Vilnius
Dokumento pavadinimas (antraštė)	Posėdžio nutartis, skundžiama teismui
Dokumento registracijos data ir numeris	2026-03-17 Nr. IBPS-V-702464-26
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	–
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	"Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos, Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos, į.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-02-04 16:07:46 iki 2028-02-04 16:07:46. Veiksmą atliko 2026-03-17 16:10:22 (GMT+02:00) Inga Štuopienė, Teisėjas(a), Vilniaus miesto apylinkės teismas "Registravimas" paskirties metaduomenų vientisumas užtikrintas naudojant "RCSC IssuingCA-2, VI Registru Centras - i.k. 124110246 LT" išduotą sertifikatą "Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos, Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos, į.k.188774822 LT", sertifikatas galioja nuo 2025-02-04 16:07:46 iki 2028-02-04 16:07:46. Veiksmą atliko 2026-03-17 16:10:22 (GMT+02:00) Informatikos ir ryšių departamentas prie LR vidaus reikalų ministerijos
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	–
Pagrindinio dokumento priedamų dokumentų skaičius	–
Priedamo dokumento sudarytojas (-ai)	–
Priedamo dokumento pavadinimas (antraštė)	–
Priedamo dokumento registracijos data ir numeris	–
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	IBPS sistema, versija 1.3.41
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Atitinka specifikacijos keliamus reikalavimus. Visi dokumente esantys elektroniniai parašai galioja (2026-03-17 16:17:04)
Elektroninio dokumento nuorašo atspausdinimo data ir jį atspausdinęs darbuotojas	Nuorašą suformavo IBPS sistema 2026-03-17 16:17:04 Teismo posėdžių sekretorius Aldona Daudaitė
Medžiagos Nr.	M-2-01-00012-26